

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/0745 van 8 maart 2016
in de zaak 2010/0685/A/1/0632

In zake:

■■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Martine MICHELS
kantoor houdende te 9000 Gent, Pacificatielaan 33
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de **deputatie** van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:

■■■■■

verwerende partij

*Tussenkomende
partijen:*

■■■■■

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 23 juli 2010, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 17 juni 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de eerste en de tweede tussenkomende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad ■■■■■ van 4 maart 2010, waarbij aan de derde en de vierde tussenkomende partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het vellen van een boom, ingewilligd.

De deputatie heeft aan de derde en de vierde tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het vellen van een boom.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te ■■■■■ en met als kadastrale omschrijving ■■■■■.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend. De tussenkommende partijen hebben een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 7 november 2011, waarop de vordering tot vernietiging wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Martine MICHELS, die verschijnt voor de verzoekende partijen, de ██████, die verschijnt voor de verwerende partij, en ██████ zijn gehoord.

De eerste en de tweede tussenkommende partij zijn, alhoewel behoorlijk opgeroepen, niet ter zitting verschenen. Krachtens artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van procespartijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals van toepassing op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. TUSSENKOMST

1.

██████ verzoeken met een aangetekende brief van 29 december 2010 in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 21 januari 2011 geoordeeld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de tussenkommende partijen beschouwd kunnen worden als belanghebbenden, zoals bedoeld in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

Er zijn geen redenen om daar nu anders over te oordelen. Het verzoek tot tussenkommst is dan ook ontvankelijk.

2.

██████ verzoeken met een aangetekende brief van 4 januari 2011 in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 21 januari 2011 geoordeeld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de tussenkommende partijen beschouwd kunnen worden als belanghebbenden, zoals bedoeld in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

Er zijn geen redenen om daar nu anders over te oordelen. Het verzoek tot tussenkommst is dan ook ontvankelijk.

IV. FEITEN

De derde en de vierde tussenkomende partij dienen op 14 december 2009 (datum van het ontvangstbewijs) bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het vellen van een boom".

De aanvraag heeft een voorgeschiedenis.

In een burgerrechtelijk geschil tussen de verzoekende partijen en de derde en vierde tussenkomende partij bevestigt de vrederechter van het derde kanton ■■■■■ met een vonnis van 29 september 2009 het volgende tussen de betrokken partijen tijdens een plaatsbezoek van 17 september 2009 bereikt akkoord:

"...

Partijen sluiten volgend akkoord:

1. De tamme kastanje waarvan sprake wordt gerooid tussen december 2009 en februari 2010 op kosten van de eigenaar.

De zijde links van het huis zal na het verdwijnen van de kastanjeboom enkel beplant worden met begroeiing met het karakter van laagbeplanting of kleiner.

2. De klagers betalen de aankoop van een nieuw aan te planten boom met aardkluit voor de kostprijs (naargelang de grootte) op heden vast begroot op 200,00 euro, werk inclusief. De boom wordt aangeplant in de voorstrook binnen 22 meter van de rooilijn, bij voorkeur op 10 meter van de rooilijn.

De som zal betaald worden op eenvoudige voorlegging van de faktuur.

3. De verwerende partij zal de kapvergunning aanvragen tegen uiterlijk 30.10.2009; ingeval van het niet-bekomen van een vergunning vervalt dit akkoord.

De kosten van de deskundige worden begroot volgens provisie. Alle kosten van de procedure worden bij helften gedragen door partijen.

4. De verwerende partij bezorgt afschrift van haar aanvraag aan de raadsman van de eisende partij en partijen verklaren dat zij dit akkoord decreteren bij een vonnis uitvoerbaar bij voorraad.

..."

Het perceel is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgesteld gewestplan 'Gentse en Kanaalzone', gelegen in woongebied. Het perceel is eveneens gelegen binnen het bij besluit van de Vlaamse regering van 16 december 2005 definitief vastgesteld gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "Afbakening grootstedelijk gebied Gent", dat echter geen specifieke bestemming toekent aan het perceel.

Het perceel is, volgens de verwerende partij, gelegen in een op 9 september 1965 behoorlijk vergunde, en volgens de bestreden beslissing niet-vervallen, verkaveling.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg geldt.

De stedelijke groendienst adviseert ongunstig op 11 januari 2010.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert voorwaardelijk gunstig op 1 maart 2010.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad ██████ verleent op 4 maart 2010 als volgt een stedenbouwkundige vergunning aan de derde en de vierde tussenkomende partij:

“ ...

De boom maakt onderdeel uit van een tuin in een verkaveling in een oud bospark. Het boskarakter van het vroegere kasteelpark is behouden gebleven door de zeer dichte aanwezigheid van oude, hoogstammige bomen. Om het boskarakter te behouden is het belangrijk om naast de oude bomen ook jongere bomen die een plaats veroverd hebben, te koesteren want zij zijn de waarborg voor een blijvende duurzame beplanting.

De kastanje die onderwerp is van de aanvraag verkeert in een uitstekende gezondheidstoestand. Er zijn geen uiterlijke kenmerken die erop wijzen dat de conditie en de stabiliteit van deze boom in het gedrang komt. De boom staat net als verschillende andere bomen in de verkaveling dicht tegen de perceelgrens.

Gelet op het akkoord tussen de beide aanpalende eigenaars dat samen met de Vrederechter van het derde kanton ██████ werd opgemaakt kunnen we uitzonderlijk instemmen met het rooien van de boom, mits er binnen het eerst volgende plantseizoen een nieuwe boom wordt aangeplant op een minimum afstand van 2,00 m van de perceelsgrens. Het rooien van deze boom heeft dan ook geen enkele precedentwaarde.

...”

De eerste en de tweede tussenkomende partij tekenen tegen deze beslissing op 8 april 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De verzoekende partijen komen tussen in die administratieve beroepsprocedure en wijzen de verwerende partij op het gebrek aan belang van de eerste en de tweede tussenkomende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 9 juni 2010 het administratief beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 8 juni 2010 beslist de verwerende partij op 17 juni 2010 als volgt het administratief beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren:

“ ...

2.4.2 De juridische aspecten

A. Toetsing aan het Algemeen Bouwreglement

Artikel 3 van dit reglement luidt als volgt:

"Onverminderd de bepalingen van het bosdecreet van 13 juni 1990, mag niemand zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een boom vellen, voor zover die boom op een hoogte van 1 meter boven het maaiveld een stamomtrek heeft van minstens 50 cm of ter hoogte van het maaiveld een stamomtrek heeft van minstens 75 cm, en dit ongeacht de plaats waar de boom zich bevindt. Bij meerstammigheid wordt elke stam afzonderlijk beschouwd.

Met vellen wordt gelijkgesteld: het vernietigen van een boom door een ander procédé dan vellen.

Van de stedenbouwkundige vergunning is vrijgesteld: het vellen van bomen op terreinen waarvoor een door de bevoegde overheid goedgekeurd beheersplan bestaat op basis van de milieu- of natuurwetgeving, waarbij in het beheersplan het vellen is opgenomen."

Onderhavige boom heeft op een hoogte van 1 m boven het maaiveld een stamomtrek van 1,27 m, zodat het rooien ervan vergunningsplichtig is. Het bouwreglement bepaalt niet in welke gevallen het rooien van een boom al dan niet toelaatbaar is.

B. Toetsing aan de stedenbouwkundige voorschriften van de verkavelingsvergunning

Een goedgekeurde verkaveling, die de ruimtelijke aanleg van die plaats tot in de details heeft vastgelegd en waaraan de overheid haar uitdrukkelijke goedkeuring heeft gehecht, heeft een verordenend karakter en blijft bindend zowel voor de vergunningverlenende instantie als voor de aanvrager die binnen deze verkaveling een vergunningsplichtige handeling wenst te stellen.

Het voor dit dossier relevante voorschrift luidt als volgt: "De bestaande bomenbeplanting dient zoveel mogelijk gerespecteerd en behouden".

Het rooien van een boom is dus niet a priori strijdig met de voorschriften van de verkaveling, maar kan enkel toegestaan worden indien daartoe gegronde redenen voor bestaan, zoals bijvoorbeeld indien de rooiing noodzakelijk is voor het oprichten van een woning en/of bijgebouw, uit veiligheidsoverwegingen,

Voor het rooien van onderhavige boom bestaan geen voldoende gegronde redenen (zie ook volgende rubriek), zodat de aanvraag als strijdig met de voorschriften van de verkaveling dient beschouwd te worden, of minstens met de basisvisie van de verkaveling.

2.4.3. De goede ruimtelijke ordening

De boom maakt onderdeel uit van een tuin in een verkaveling in een oud bospark. Het boskarakter van het vroegere kasteelpark is grotendeels behouden gebleven door de zeer dichte aanwezigheid van oude, hoogstammige bomen. Het advies van de stedelijke groendienst wordt bijgetreden waar het stelt dat om het boskarakter te behouden het belangrijk is om naast de oude bomen ook jongere bomen die een plaats veroverd hebben, te koesteren want zij zijn de waarborg voor een blijvende duurzame beplanting.

De tamme kastanje die het onderwerp is van de aanvraag verkeert klaarblijkelijk in een uitstekende gezondheidstoestand. Er zijn geen uiterlijke kenmerken die erop wijzen dat de conditie en de stabiliteit van deze boom in het gedrang komt.

De boom staat net als verschillende andere bomen in de verkaveling dicht tegen de perceelgrens, d.i. een kenmerk en gevolg van de verkaveling van het bospark dat destijds werd uitgevoerd, de bomen komen hier even dicht voor in voortuin-, zijdelingse als achtertuinstroken, ook in de groenbermen langsheen de wegverharding van de Mazestraat en de Molenkouter werden destijds een dichte rij hoogstammige bomen aangeplant welke inmiddels volgroeid zijn en een hoogte van ruim 20 à 25 m bereiken, conform het merendeel van de bomen binnen de verkaveling.

De hinder die door de aanpalenden wordt opgegeven is hoofdzakelijk terug te brengen tot de beschaduwing van hun terras. In een schrijven dd. 8 februari 2010 dat de raadsman van de aanpalenden aan het college van burgemeester en schepenen heeft gericht (met een verzoek de ongunstige adviezen van de stedelijke diensten niet te volgen) wordt o.a. vermeld dat "door de boom geen licht en zon het terras van cliënten bereikt, waardoor dit onbruikbaar wordt".

Dit is pertinent onjuist, kwestieuze boom kan hooguit gedurende een periode van 1 à 2 uur in de late namiddag zonlicht op het terras ontnemen, tijdens het plaatsbezoek dd. 3 juni 2010 werd trouwens vastgesteld dat het terras van de burens overspannen was met een zonneluifel. Tevens werd vastgesteld dat in de tuin van de klagers geen enkele hoogstammige boom meer voorkomt, maar dat deze tuin in alle richtingen omgeven is door tuinen van aanpalenden waarin wel dicht tegen elkaar bomen van ruim 20 m hoog voorkomen op korte afstand van de perceelsgrens, op elk moment van de dag wordt dus de tuin van de klagers gedeeltelijk het zonlicht ontnomen door hoogstammige bomen. Het is in deze in een bospark gerealiseerde verkaveling weinig realistisch een terras te willen aanleggen dat quasi de ganse dag het zonlicht kan ontvangen. Er dient gesteld dat in deze specifieke bomenrijke verkaveling het onaanvaardbaar is dat gezonde hoogstammige bomen gerooid zouden worden in functie van de bezonning van terrassen, het is inherent aan deze verkaveling dat er een zeker verlies aan bezonning is op elk perceel door de bomen, dit vloeit voort uit het historische functioneren ervan als kasteelpark. Het zijn dus m.a.w. de terrassen die zich moeten aanpassen aan de aanwezige bomen, en niet omgekeerd, wel zou in onderhavig geval enigszins tegemoet kunnen gekomen worden aan de verzuchtingen van de aanpalenden door de boom oordeelkundig te snoeien, zodanig dat de kruin op een grotere hoogte aanvangt dan normaal het geval is (een dergelijke snoeiing werd hier reeds gedeeltelijk, maar niet gelijkmatig uitgevoerd).

Uit het bovenvermelde dient geconcludeerd dat het rooien van de boom afbreuk doet aan het uitgesproken groene karakter en de belevingswaarde van de verkaveling, een kenmerkend gegeven van deze verkaveling. Het toestaan van een dergelijke rooiing zou een grote precedentswaarde kunnen hebben en een grote verarming van het boompatrimonium in de stad kunnen inluiden. De aanvraag is bijgevolg in strijd met het karakter van de verkaveling en de goede ruimtelijke ordening in het algemeen.

Daarenboven rijst de vraag of de door de stad opgelegde voorwaarde, die zou resulteren in een boom op iets ruimere afstand van de perceelsgrens, de bezonning op lange termijn zowiezo ten goede zou komen, aangezien ook de kruin van deze boom zal uitgroeien en schaduw zal veroorzaken.

2.5 Conclusie

*Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep van de derden voor inwilliging vatbaar is. Stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd.
...”*

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het onderzoek van het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

De vordering is ontvankelijk.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In hun eerste middel roepen de verzoekende partijen als volgt de schending in van artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO en van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen:

“...

Doordat, tegen een uitdrukkelijke beslissing van het college van burgemeester en schepenen omtrent een vergunningsaanvraag slechts een georganiseerd administratief beroep kan worden ingesteld bij de deputatie door die natuurlijke derde personen die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing,

Terwijl, de deputatie niet eens onderzocht heeft of de beroepende partijen [REDACTED] belanghebbende partij zijn die administratief beroep kunnen instellen tegen stedenbouwkundige vergunning verleend door het college van burgemeester en schepenen op 4 maart 2010 voor het rooien van een boom op het perceel [REDACTED]

En terwijl, het gebrek aan rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen dient gelijkgesteld te worden met een gebrek aan belang en derhalve dient gesanctioneerd te worden met een onontvankelijk beroep, aangezien de omschrijving van de hinder of nadelen op straffe van niet ontvankelijkheid is voorgeschreven overeenkomstig artikel 1 § 1 van het besluit van 24 juli 2009 van de Vlaamse Regering tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen.

Toelichting

[REDACTED] zijnde op een perceel dat niet paalt noch zicht heeft op het perceel [REDACTED] waar de kwestieuze kastanjeboom staat.

(...)

Derhalve is er geen sprake van een rechtstreekse hinder of nadeel zoals voorgeschreven in artikel 4.7.21 §2 .2° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en zoals voorgeschreven in het uitvoeringsbesluit van 24 juli 2009.

Er is evenmin sprake van een onrechtstreekse hinder of nadeel in hoofde van [REDACTED] vermits de verkavelingsvoorwaarden zijn vervallen (zie tweede middel) en anderzijds het boskarakter behouden blijft vermits een nieuwe boom wordt aangeplant.

De argumenten van de beroepers zijn bovendien eerder inhoudelijke argumenten, maar zij hebben voor de deputatie niet aangetoond dat de door hen bestreden beslissing rechtstreekse of onrechtstreeks hinder of nadelen teweegbrengt.

Bij gebrek aan bewijs van rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadeel is het beroep onontvankelijk.

*Dat bijgevolg het beroep van [REDACTED] als onontvankelijk had moeten afgewezen worden.
...”*

2.

De verwerende partij antwoordt hierop:

“ ...

Verzoekers menen dat de deputatie in de bestreden beslissing ten onrechte het beroep van beroepindieners ontvankelijk verklaarde.

Verzoekers zijn eerder van mening dat beroepindieners voor de deputatie geen belang hebben, minstens dat zij dit niet hebben aangetoond.

Deze stelling kan niet gevolgd worden.

De beroepindieners omschrijven in hun beroepschrift hun vrees dat indien een stedenbouwkundige vergunning tot rooien van deze ene boom wordt bekomen, dit een sterk precedent zal zijn voor andere bewoners in de verkaveling om eveneens een vergunning tot rooien van volgens hen hinderlijke bomen te bekomen.

Er werd dus weldegelijk een omschrijving van een nadeel van de bestreden beslissing zoals bedoeld in artikel 4.7.21. §2, 2^e VCRO in het beroepschrift gegeven. De deputatie aanziet deze vrees als gegrond, zodat verzoekers doen blijken van het vereiste belang om een beroep in te stellen.

Anders dan verzoekers beweren gelden voor het perceel van de initiële aanvragers nog steeds de voorschriften van de verkaveling van 9 september 1965 (verdere uiteenzetting hiervan bij de bespreking van het tweede middel), zodat het belang van beroepindieners gehandhaafd blijft.

Het eerste middel is ongegrond.

...”

3.

De eerste en tweede tussenkomende partij stellen alleen:

“ ...

Wij blijven dus ten volle bij onze argumentatie tegen de collegebeslissing die wij in het beroepschrift bij de deputatie hebben uiteengezet. Wij kunnen ook niet anders dan naar die argumentatie verwijzen en sluiten deze dan ook volledig in.

...”

4.

De derde en de vierde tussenkomende partij nemen over het eerste middel van de verzoekende partijen geen standpunt in.

5.

De verzoekende partijen voegen in hun wederantwoordnota niets essentieel toe aan hun verzoekschrift.

Beoordeling door de Raad

1.

Ter uitvoering van artikel 4.7.25 VCRO bepaalt artikel 1, §1, tweede lid van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen (hierna het Beroepenbesluit) dat de in artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO bedoelde belanghebbenden, zoals de eerste en de tweede tussenkomende partij, in hun administratief beroepschrift de rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen moeten omschrijven die zij als gevolg van de bestreden beslissing kunnen ondervinden.

De verplichte omschrijving van de mogelijke rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen is, conform artikel 1, §1, vierde lid van het Beroepenbesluit, voorgeschreven op straffe van onontvankelijkheid van het beroepschrift.

Uit artikel 1, §1, tweede lid van het Beroepenbesluit blijkt duidelijk dat de beroepsindieners 'persoonlijke' hinder en nadelen moeten kunnen lijden.

2.

De eerste en de tweede tussenkomende partij beschrijven hun belang bij het administratief beroep als volgt in hun administratief beroepschrift:

“ ...

Wijzelf zijn fervente liefhebbers van bomen en besteden hieraan de grootste zorg. Wij hebben dan ook om die reden in deze verkaveling een perceel aangekocht. Het verlenen van de vergunning door het college van burgemeester en schepenen betekent een zwaar precedent, waardoor wij persoonlijk nadeel ondervinden. Tientallen bomen in onze verkaveling staan op of vlak naast de perceelsgrenzen. Door deze vergunning tot het rooien van de boom, lopen alle bomen op of naast de perceelsgrenzen het gevaar gerooid te worden, wat een enorme verarming van de buurt zou betekenen. De reden waarom wij in deze mooie omgeving een perceel hebben aangekocht, zou dan ook volledig vervallen. Wij voelen ons daardoor zwaar bedreigd en in onze rechten geschaad.

...”

Het is aan de verwerende partij, als vergunningverlenend bestuursorgaan in administratief beroep, te onderzoeken of een administratief beroep al dan niet ontvankelijk is.

De verwerende partij heeft bovendien een verstrengde motiveringsplicht wanneer tijdens de administratieve beroepsprocedure de ontvankelijkheid van een administratief beroep wordt betwist, zoals in casu met de brief van de raadsman van de eerste en de tweede verzoekende partij van 2 juni 2010.

De Raad oordeelt dat de verwerende partij het belang van de indieners van het administratief beroep (nu de eerste en de tweede tussenkomende partij) bij de administratieve beroepsprocedure, net zoals het al dan niet geoorloofd en wettig karakter ervan, helemaal niet afdoende of zorgvuldig onderzocht en beoordeeld heeft.

Een latere beoordeling door de verwerende partij van dit belang in haar antwoordnota kan hier uiteraard niet aan tegemoetkomen.

3.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad [REDACTED] stelt in zijn vergunningsbeslissing van 4 maart 2010 onder meer:

“ ...

*Gelet op het akkoord tussen de beide aanpalende eigenaars dat samen met de Vrederechter van het derde kanton [REDACTED] werd opgemaakt kunnen we uitzonderlijk instemmen met het rooien van de boom, mits er binnen het eerst volgende plantseizoen een nieuwe boom wordt aangeplant op een minimum afstand van 2,00 m van de perceelsgrens. Het rooien van deze boom heeft dan ook geen enkele precedent waarde.
...”*

De Raad oordeelt dan ook dat er geen causaal verband is tussen het belang dat de indieners van het administratief beroep inroepen voor de verwerende partij en de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad [REDACTED]

De vrees van de indieners van het administratief beroep dat “*alle bomen op of naast de perceelsgrenzen het gevaar [lopen] gerooit te worden*”, is immers geen hinder en nadelen als gevolg van deze beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad [REDACTED] maar een loutere hypothese, gebaseerd op volledig onzekere toekomstige gebeurtenissen, zeker nu het college van burgemeester en schepenen van de stad [REDACTED] zelf beslist dat een nieuwe boom aangeplant moet worden op een minimumafstand van 2,00m van de perceelsgrens.

4.

De Raad oordeelt dan ook dat de verwerende partij, op basis van het administratief dossier, niet had mogen concluderen dat het administratief beroepschrift een omschrijving bevat van persoonlijke hinder en nadelen. Zij heeft bijgevolg ten onrechte het beroepschrift ontvankelijk verklaard en artikel 4.7.21, §2 VCRO geschonden.

Het eerste middel is dan ook gegrond.

B. Overige middelen

De Raad onderzoekt de overige middelen niet omdat ze niet tot een ruimere vernietiging van de bestreden beslissing kunnen leiden.

VII. ONDERZOEK VAN HET VERZOEK TOT GETUIGENVERHOOR

De verzoekende partijen vragen in hun verzoekschrift:

*“...
Verzoekende partijen verzoeken Uw Raad de door de Vrederechter aangestelde deskundige eveneens als deskundige te willen horen op de zitting en dit conform artikel 4.8.21, tweede lid, 2° VCRO en dit ten einde zijn bevindingen te toetsen aan de zogenaamde vaststellingen van de deputatie waarvan er geen verslag voorligt.
Voor zover Uw Raad de [REDACTED] als deskundige niet zou oproepen vragen verzoekende partijen, eveneens conform artikel 4.8.21, tweede lid, 3° VCRO de [REDACTED], tuinarchitect, wonende te [REDACTED], te mogen oproepen als getuige, teneinde zijn vaststellingen die hij deed in het kader van het gerecht deskundig onderzoek in opdracht van de Vrederechter van het derde kanton [REDACTED], te komen toelichten.
...”*

Beoordeling door de Raad

De verzoekende partijen vragen dit getuigenverhoor voor toelichting van de vaststellingen tijdens het gerecht deskundig onderzoek in opdracht van de vrederechter van het derde kanton Gent.

Omdat deze vaststellingen te lezen zijn in het administratief dossier van de verwerende partij, oordeelt de Raad dat het niet duidelijk is welke bijkomende gegevens de getuige kan bezorgen.

Op basis hiervan, en gelet op de gegrondheid van het eerste middel, oordeelt de Raad dan ook dat het niet nodig is de door de verzoekende partijen gesuggereerde getuige te horen.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 17 juni 2010, waarbij aan de derde en de vierde tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor het vellen van een boom op het perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].
3. De Raad beveelt de verwerende partij binnen een vervaltermijn van vier maanden vanaf de betekening van dit arrest een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de eerste en de tweede tussenkomende partij.
4. De kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 8 maart 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Ben VERSCHUEREN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Ben VERSCHUEREN

Eddy STORMS